

Når tålmodighed er en glemt dyd

Unge piger, der her og nu vil have sig en "taskehund", der matcher til Louis Vuitton tasken, betaler dyrt både i tårer og guld, når det viser sig, at den lille hund er syg og et vanvittigt dyrt bekendtskab, fortæller Kirsten Maxen, advokat (H), kendt for at hjælpe dyreejere med juridiske problemer.

Af Anne-Sofie Holten

- Når vi ser på hund, har vi ikke andet end vores sunde fornuft og købeloven at holde os til, siger advokat (H) Kirsten Maxen, som bliver kontaktet af mange forældre til ulykkelige unge piger, som har fået "taskehund", men er blevet snydt og har fået en syg hund. - Og med sund fornuft kan vi undgå mange vanskeligheder, siger hun.

Er vi først kommet i vanskeligheder og kun har købeloven at holde os til, så kan vi komme ud for situationer, hvor det kan være svært at bevise, at man har krav på erstatning eller nedslag i prisen. Nogle gange er der simpelthen ingen penge at hente hos sælger. Så brug den sunde fornuft, når du køber hund, den er guld værd, siger Kirsten Maxen, kendt for at være en stor dyreven og ejer af fire hunde. Hun giver her nogle retningslinier, som udelukkende handler om sund fornuft.

Efterspørgslen på Mops og andre små modehunde er så stor, at de danske opdrættere ikke kan følge med. Det åbner for en import af hunde, vi ikke får ret meget at vide om, men de er billigere. Det vil sige, i stedet for op til 15.000 kr. koster hunden måske 6.-10.000 kr. Og det frister mange.

Problemet er, at de, der lader sig friste, ikke giver sig tid til at undersøge nogen ting. De tager den "billige" hund uden at stille spørgsmål. De ser annoncen på internettet om fredagen og køber hunden om lørdagen. Men står man ude hos en hundehandler, som taler et dårligt dansk og helt klart ikke bor på adressen, hvor man ser hvalpene, så skal man være ekstra meget på vagt, siger Kirsten Maxen.

- Stil masser af spørgsmål, er hendes råd. Hvordan har hunden

"Taskehunde" er sådan et modefænomen, at det giver plads for en import af små hunde, der ikke har fået den rigtige pleje fra starten og derfor ankommer hos deres nye ejere som alvorligt syge.

Foto: Scanpix

haft det? Er den dyrlægeundersøgt? Hvad er der af attester? Vil man kunne finde sælgeren igen, hvis det viser sig, at hunden har en sygdom, som koster en formue i dyrlægeregninger?

Man får, hvad man betaler for

De importerede "taskehunde" avles nærmest på samleband i Polen

og andre østeuropæiske lande. De bliver taget fra moderen, når de er fire-fem uger, og det tåler de dårligt.

I Danmark er det forbudt at tage hvalpene fra moderen, før de er otte uger. De fire-fem uger gamle hvalpe når ikke at blive opdraget af moderen eller præget på mennesker. Det giver både fysiske og psykiske gener, som kan følge hundene hele livet. Det er klogt at

Paris Hilton har inspireret mange unge piger til at anskaffe sig en "taskehund". Foto: Scanpix

sige "Nej tak", selvom man næsten ikke kan nænne det, for at stoppe de forhold, hvalpene må lide under. Og det er vigtigt at sikre sig, at man får en hund, der har fået en god opvækst.

- Der er mange andre ting, end lige at hunden er lille og yndig, man skal lægge mærke til, når man ser på hund, siger Kirsten Maxen.

Har sælger adresse dér, hvor hundene bliver vist frem? Eller er det hele bare et nummer, for at det skal se pænt ud? Bor hundene i virkeligheden i en beskidt stald under horrible forhold to kilometer væk? Spørg, om sælgeren kan skaffe andre hunde? Hvis vedkommende kan skaffe hvad som helst, hvor er de hunde så? Sådant en sælger ville jeg ikke gå videre med.

Slå op på Krak og se, hvad der er på adressen. En mobiltelefon med taletidskort og ingen bopæl her i landet er nok til at undlade at købe hund der. Alligevel sker det.

Køberne er unge piger mellem 17 og 25 år, som er flyttet hjemmefra, bor alene og ønsker den lille hund som selskab.

Det er som regel de unge ejeres

mødre, der kontakter mig for at få hjælp, og jeg kan ikke lade være med at spørge: "Hvordan kan det være, I købte den hund, når det eneste, I vidste, var, at den kom fra Polen, hvor de ofte fejler alverdens ting?" Så svarer de: "Ja, men ellers skulle vi vente et halvt år på at få en hvalp." Den anden ting, de siger, er: "Hvorfor skal man købe en hvalp fra en opdrætter i Nordsjælland, når man i Sønderjylland kan få den for en tredjedel af prisen?"

Til det plejer min dyrlæge at sige, "Man får, hvad man betaler for". Gode hunde er heller ikke billige i Sønderjylland. Men de rigtige hunde skal man vente på. Det kan nogle ikke, og det giver plads for den uheldige import.

Der er ikke noget galt i at ville have en billig hund. Der findes masser af dejlige blandingshunde til 2.000-3.000 kroner. Og det er o.k. Du køber den, fordi du gerne vil have en blandingshvalp. Det gale kommer ind, hvis du kan købe en Chihuahua eller Bichon Havanais, som på en anerkendt kennel koster 10.000-15.000 kr., for 3.000

kr. Der bør man stoppe op og tænke sig om. Sandsynligheden for, at du kommer til at betale differencen og mere end det i dyrlægeregninger, er stor. Og nu står du der og kan ikke få fat på sælgeren. Glem tanken om at få pengene tilbage. Den er heller ikke rar, når det drejer sig om et levende dyr, man allerede har knyttet sig til.

Sagsanlæg er ofte håbløst

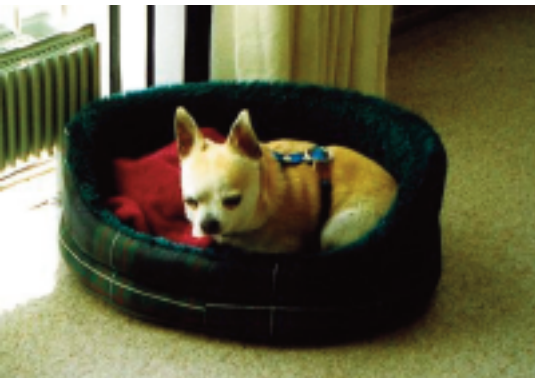
- Også ordentlige, større kenneler kan importere hunde. Her kan man bede om at se den erhvervsmæssige tilladelse, siger Kirsten Maxen.

Men uanset hvem man køber hund af, må man forlange en dyrlægeattest på, at hunden er sund og rask og uden synlige fysiske defekter. Køber man hund i privat regi, det man kalder stueopdræt, hvor fire hundehunde har lov til hver at få tre kuld på to år, uden at ejeren har erhvervstilladelse, så skal hjemmet bære præg af, at her vokser hunde op.

Der vil være hundekurve eller legetøj, præmier, fotos af hunde. Også i private stueopdræt kan der vise sig at være importerede hunde ude i et skur. Derfor skal man altid spørge efter hundemoderen. Hun skal være der hos den lille private avler. Er avleren medlem af Dansk Kennel Klub eller Dansk Racehunde Union, er der sandsynligvis mere orden i tingene, men også her kan der være problemer. Så brug øjnene og din sunde fornuft.

Klør og kradser de voksne hunde sig meget, så er du måske på vej til at købe en hund med arvelige hudproblemer. Vær ikke bange for at stille mange spørgsmål. Fordele ved at have en ordentlig, registreret sælger er, at man kan sagsøge ham eller hende, hvis der er fejl eller mangler ved hunden. Og det har jeg haft held med.

Nogle sælgere tror, at når de temmelig kynisk har tilbudt at tage hunden tilbage, så kan de vinde sagen og skal ikke betale forholds-mæssigt afslag. Men det har køberen altså ret til at få. Der kan man gribe det lidt mere juridisk an i forhold til dem, der er forsvundet og

Lille Cimba hviler ud efter en god tur - ikke i taske!

er umulige at finde eller simpelt hen ikke har nogen penge at betale med. Så se dig godt for, for selvom du har retten på din side, er det ikke sikkert, det hjælper dig, men kun forøger dine udgifter.

Hvordan ser man, om hvalpen er syg?

Som ganske almindelig køber, der aldrig har haft hund før, har man ikke mange chancer for at se på en hundehvalp, man ser for første gang i sit liv, om den er syg, eller om den er undervægtig, siger dyrlæge Lone Nielsen, Dahlgaard's

Dyreklinik i Birkerød. Hvis det væsker fra øjne og næse, og hunden nyser, så er det ret tydeligt. Men man kan jo ikke se, om den har orm. Man kan se, hvis den har diarre eller kaster op, men ikke præcis, hvad der er i vejen. Den kan have alt fra hundesyge til forskellige former for virus.

Der er lavet test på importerede hunde, som har haft vaccinationsattester, og det viser sig, at de trods dette ofte ikke er vaccinerede. De papirer, de har med sig fra de forskellige lande, kan være falske. De mennesker, der har importeret dem, kender ikke noget til hvalpene, kender ikke forældrehundene sindelag eller sundhed.

Mange af de sygdomme, hvalpene har som små, kommer til at præge deres vækst - ofte hele deres liv. Deres immunforsvar er ikke i orden, fordi de er taget for tidligt fra moderen. De har ikke nået at få de antistoffer, de skulle have. De er heller ikke præget på mennesker, og det er et stort problem, siger Lone Nielsen, som ikke selv ville turde købe en hund, "som man jo skal være sammen med de næste 14 år", hvis hun ikke var sikker på,

Luffe er bestemt heller ikke en taskehund!

at den havde været i hænder, og hvis hun ikke havde set forældrene.

Men det handler jo om penge, siger hun. - Der er virkelig nogle, der vælger en billig hund. Hvis den ligger og ser sølle ud, så synes de, det er synd for den, og tager den. Men det er ikke en måde at hjælpe på. Det handler jo om udbud og efterspørgsel. Og så længe der er efterspørgsel, stopper elendigheden ikke, siger Lone Nielsen.